

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Η έναρξη του Τριωδίου σηματοδοτείται από την παραβολή του Τελώνη και Φαρισαίου, την οποία ο Χριστός την είπε για τους θρησκευόμενους της εποχής Του. Η παραβολή αυτή έχει μια πρόκληση και μια πρόσκληση. Από τη μια μηδενίζει κάθε αρετή, όπως π.χ. τη νηστεία, την ελεημοσύνη, την εγκράτεια, ακόμα και την προσευχή, και από την άλλη εξυψώνει την μετά πόνου μετάνοια που γίνεται αιτία σωτηρίας και για τους πιο αματωλούς.

Η διάκριση αματωλών και δικαίων, που καθορίζεται από εξωτερικές συμπεριφορές, είναι ξένη με το πνεύμα του Ευαγγελίου. Ο Χριστός μιλά για τον «έσω άνθρωπο», για το βάθος της καρδιάς, απ' όπου «εξέρχονται διαλογισμοί πονηροί, φόνοι, μοιχειάι, πορνεία, κλοπαί, ψευδομαρτυρία, βλασφημιαί». Ὄντως «ταύτα εστι τα κοινούντα τον άνθρωπο».

Η εξωτερική συμπεριφορά αλλάζει ως έκφραση της εσωτερικής αναγέννησης. Αλλιώς γίνεται υποκρισία που αλλοιώνει αρνητικά την ανθρώπινη ύπαρξη και απορρίπτεται μετά βδελυγμίας από τον Κύριο.

Ο Σκοτ Πεκ στο βιβλίο του «άνθρωποι του ψεύδους» αναφέρει τα εξής: «Από τη στιγμή που το βασικό μοτίβο του κακού είναι η μεταμφίηση, ένα από τα πιθανότερα μέρη για να βρει κανείς κακούς ανθρώπους είναι μέσα στην Εκκλησία».
(περισσότερα...)